

ת"פ 42399/08 - מדינת ישראל נגד אליעזר שמאילוב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42399-08 מדינת ישראל נ' שמאילוב

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בענין: מדינת ישראל נ' שמאילוב

המאשימה

נגד
אליעזר שמאילוב
הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 6.6.2018, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ממנו עולה כי בלילה שבין 22-23.7.2016, באזרע עמדת הבידוק שליד הקוטל המערבי בירושלים, דחף הנאשם וכן צעק, קילל, ירק, היכה ובעט בשוטרים שונים, בהיותו מבוסם, על רקע סיירובו לעבור בדיקה בטחונית והשתלשלות הדברים האחריו.

יצוין כי הסדר הטיעון לא גורר אחריו תיקון בעבודות כתוב האישום, אלא רק מהיקת הוראת חוק נוספת שתחליה הואשם הנאשם גם בה.

כתב האישום הוגש כשלושה שבועות לאחר האירוע, ומАЗ התנהל המשפט לארוך מספר לא מבוטל של דיונים מסיבות שונות הכרוכות בבדיקות, תסקרים, וחווות דעת שהتابקוו בענינו של הנאשם לצורך בחינת אפשרויות הענישה לגבייו.

לפי ההסדר שבין הצדדים סוכם כי הנאשם יודה, ירשע ויגזרו עליו 6 חודשי מאסר שאפשר ירכזו בעבודות שירות, וכן יופעלו שני מאסרים מותניים, בני ארבעה חודשים ושישה חודשים, התלוים וועמדים נגד הנאשם אשר ירכזו בחופף למאסר שיטול עלייו, וכן מאסר על תנאי וקנס.

במסגרת ההסכמאות שלח הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מספר פעמיים, שבוסף הגיע הממונה למסקנה שהנאשם אינו قادر לריצוי מאסר בעבודות שירות.

בהינתן מסקנה זו נשלח הנאשם למסקירת השירות המבחן, אף זאת פעמיים מספר.

מלבד להלאות בפירוט הتفسיר אסתפק בaczett את מסקנתו החזרת ונשנית של שירות המבחן לגבי הענישה המתאימה

עמוד 1

לנאמן ועל פייה יש להאריך את המאסרים המותנים נגד הנאים וכן להעמידו ב מבחן השירות, וזאת על מנת שלא לדדרר את ההשגים (המודעים אף עקיבם, ובמונחי נאים ספציפיזה - "הכי טוב שיש" (ההערה של, א.ד.)) אליו הגיע הנאים, כפי שמעיד עליו הקשר היציב ושיתופ הפעולה שלו עם שירות המבחן, והכל במגמה "לשמר ולהזק תפוקדו הנוכחי", זאת לאחר ש"עונשים של מאסר בפועל להם נידון בעבר לא סייעו בקידום מצבו". (ההדגשה של, א.ד.).

במסגרת הטיעונים לעונש עטרה המאשימה לקיים הסדר הטיעון בין הצדדים, ונוכח אי כישורתו של הנאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, להמירו במאסר בפועל באופן שבו יופעל - בפועל ובחופף המאסרים המותנים שהוטלו על הנאים, אולי אף בתוספת מאסר נוסף - אף הוא בחופף וכפי שמתאר הסדר - סה"כ מאסר בפועל במשך 6 חודשים, בתוספת מאסר מותנה וקנס.

עדמת המאשימה נגזרה, בין היתר, מהאמור בתסקרי שירות המבחן, ובעיקר מליקחת האחריות החלקית של הנאים לעברות בהן הורשע, או לכל היוטר לקיחת אחריות על המוחוס לו על מנת לסייע עם ההליך המשפטי, להתקדם הלאה בחיו ללא נוכנות לבחינת עדמותו והתייחסותו מעבר לכך.

צוין בנפרד כי שירות המבחן מצא, לאור אינדיקטורים שונים שבדק, כי השימוש לרעה באלכוהול של הנאים נפסק, ככל הנראה, בסתרמן על ראיות נוספות, ולא רק על הצהרתם אודות הפסקת השימוש.

לעומתה עתר הסגנון לקבלת המלצה שירות המבחן להארכת המאסרים המותנים והטלת צו מב奸, כל אלה על רקע היוטו של הנאים "עלוב חיים" שהחיים התעמדו בו שוב ושוב, סובל ממחלות נפשיות, בעיות נפשיות ורגשות ניכרות, ועל אף כל הזמן בתנאים האחוריים בהמנעות מסמים ומאלכוהול, והתארגן לקשר יציב עם שירות המבחן ובכך היומיום האישיים שלו.

בדבrio לפני הביע הנאים עצמו חרטה עמוקה על מעשיהם.

ב"כ המאשימה אישר כי מאז האירוע לא נפתחו נגד הנאים מבד"ם כלשהם, עוד אישר כי במסגרת הדיון ביום 19.6.2019 הסכימה המאשימה, לאחר שהנאים נמצא לא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות, להאריך את המאסרים המותנים "בתנאים מסוימים" (שבית המשפט מפרש קליקת אחריות מלאה לעבירה בפני שירות המבחן, (א.ד.)).

זה מול זה עומדים, באופן קלאסי, עקרונות שונים של הענישה:

מהצד אחד - עקרון הಹילה והגמול כפי שהוא לביטוי בביברתו בתיקון 113 לחוק העונשין, מהשני - עקרונות השיקום ומניעת החזרתיות. ואולי ביניהם - גם הרטעה האישית באמצעות העונש שיטול.

ללא ספק, במישור ההלילה והגמול, גם על רקע עברו הפלילי של הנאים אך במיוחד על בסיס העובדות בהן הודה, יש להטיל על הנאים עונש מאסר - ובهاותו לא כשיר לרצותו בעבודות שירות - מאסר בפועל.

האינטרס הציבורי מחייב כי התנהוגות כמתואר בכתב האישום כלפי נציגי החוק, תבוא לביטוי בענישה מחמירה של מאסר

ודי בקריאת המתואר בכתב האישום בו הודה הנאשם כדי לבסס מסקנה זו.

במובן זה, ושוב - על רקע עברו הפלילי של הנאשם, על מתחם הענישה לנوع בין שני חדשני מסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשמונה חדשני מסר בפועל.

זכור, בכתב האישום עולה כי הנאשם ביצע עבירותיו כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול.

קשה לדבר על הנאשם במונחים שגרתיים של הבנה, הפנמה, כוחות פנימיים ויכולות שיקום. כפי שתיאר הסגנור וגם כפי שחזיתי במו ענייני, כעולה גם מה特斯קרים, הנאשם באמת עלוב נפש שהחיכים לא היטיבו עמו כמעט מאז ומעולם.

יחד עם זאת - בין השורות ולעתים גם על פניהן, עולה תמונה - לפחות ביחס לשושם האחרוןות, של התמתנות, של גבולות פנימיים מעט בהירים ואפשריים יותר, ובכל הנוגע לשימוש לרעה בסמים ובאלכוהול, הפסקה מוחלטת. לא תימה אפוא שמאז האירוע ועד היום, בניגוד לעברו העשיר והמלא של הנאשם, לא נפתח נגד הנאשם מב"ד אחד.

בהתחשב באישיותו של הנאשם, לא היה זה מפליא לקרוא את מסקנת השירות המבחן כי המאסרים שrichtה הנאשם בעבר לא "סיעו בקדום מצבו". הנה כי כן, קיימת התנגדות לא קלה בין האינטרס הציבורי לבוא חשבון עם הנאשם, מסיבות של הלימה, גםול, הרתעת הרבים ועוד, לבין האינטרס הציבורי الآخر, להפחית את עונשו של הציבור מידי הנאשם, כפי שפעולה "גסה" של שליחתו למסר עלולה להביא.

בשוקלי דברים אלו מול אלו לא יכולתי להימנע מהמסקנה שהמירב שניתן להישות בעניינו של הנאשם על ידי שירות הרווחה ושירות המבחן, כמו גם על ידי המערכת המשפטית - כבר נעשה, והאינטרס הציבורי המכريع תומך ב"שמירת העניינים על אש קטנה" או בניסוח הנכון והמדויק יותר של שירות המבחן - "על מנת לשמור ולהזק את תפקודו הנוכחי". לא זו בלבד ששילוחו לכלא לא תביא להרתעתו ואף תחטיא מטריה זו, היא גם עלולה ליצור רגرسיה שתוצאה תהיה מנוגדת לאינטרס הציבורי עצמו. דומני כי גם המאשימה, על פי הودעת בא כוהה, הגיעו "בתנאים מסוימים" למסקנה זו.

על כן החלטתי לראות בה坦זרותו של הנאשם מסמים ובעיקר מלכוהול, כפי שאבחן על בסיס ראיות שונות שירות המבחן, שיקום המאפשר לי לדון את הנאשם לעונש מופחת מהמתמחם אותו קבעתי בעניינו.

משמעות אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מוארך בזאת המאסר המותנה בן 4 החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 15-08-38992 למשך שנתיים מהיום.
2. מוארך בזאת המאסר המותנה בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 15-05-45120 אף הוא למשך שנתיים מהיום.

3. אני מטיל על הנאשם צו מבוחן למשך 18 חודשים, ומובהר לנائب כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן יוכל בית המשפט להפקיע את המבחן ולגזר עליו עונש אחר תחתיו.

עוד מובהר לנائب כי במאסרים המותנים שהוארכו ענישה מוותנית בגין "כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות", וכי אם עברו הנאשם עבירה כזו בשנתיים הקרובות יורשע בביצועה, יאסר ככל הנראה לתקופה ממושכת, ועלוי להבין תחזית זו היבט ולהישמר לנפשו.

נתן בזאת צו כללי לモציגים

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום

נתן היום, י"א איר תש"פ, 05 Mai 2020, בהעדר הצדדים.